Ponedjeljak, 25.203.2013.g.

Moleći kroz ovu Korizmu molitve Križnog puta, kojeg je napisao pokojni

fratar iz Međugorja Slavko Barbarić, "naletio" sam na nekoliko dijelova i

molitvi koje su me baš dodirnule. Tako mi već nekoliko dana svaki put

takne srce molitva i razmišljanje koje je dragi fra Slavko napisao uz osmu

postaju GDJE ISUS TJEŠI RAPLAKANE ŽENE.

Evo, ovako je to dragi fra Slavko razmišlja i molio. Čitajući i moleći,

razmatrajući te riječi I JA SE STAPAM SA DRAGIM FRA SLAVKOM

U TOJ MOLITVI:

"…ISUSE, MOLIM TE NAJPRIJE ZA SEBE OSOBNO.

DAJ MI MILOST DA ZNADNEM U SVAKOJ PRILICI SVOG

ŽIVOTA ČUTI TVOJU RIJEČ.

POMOZI MI DA NIKAD NI JEDNU NE PREČUJEM I DA SE

POTPUNO DADNEM VODITI TVOJOM RIJEČJU KAO ŠTO JE

TO ČINILA TVOJA MAJKA.

OPROSTI MI ZA SVAKU TVOJU RIJEČ KOJU SAM

NEOZBILJNO SHVATIO I OPERI ME OD KRIVICE KOJA JE U

MENI NASTALA ZBOG NEPOSLUŠNOSTI TVOJOJ RIJEČI..."

O, PREDRAGI MOJ GOSPODINE, TO SU

I MOJE RIJEČI, TO JE I MOJA

MOLITVA!

USLIŠI JU GOSPODINE PO MILOSRĐU

I LJUBAVI SVOJOJ!

MOLITVA FRA SLAVKA IDE I DALJE:

"...ISTO TAKO TE MOLIM ZA SVE KOJI NAVJEŠTAJU TVOJU

RIJEČ, ZA SVE ODGOVORNE NA SVIJETU I U CRKVI.

NEKA BUDU NAJPRIJE SLUŠATELJI I IZVRŠITELJI TVOJE

RIJEČI I NEKA JE SNAGOM TVOJEG DUHA NAVJEŠĆUJU

DRUGIMA.

MOLIM TE ZA SVE UČITELJE I PROFESORE, ZA SVE

ODGOJITELJE A POSEBNO ZA RODITELJE.

UČINI, ISUSE, SRCA SVIH ODGOJITELJA PO SVOM SRCU I

DAJ DA USPIJE DJELO RUKU NJIHOVIH.

OČISTI SRCA ODGOJITELJA I SVIH RODITELJA OD SITNIH

RAČUNICA, OD SEBIČNOSTI I OHOLOSTI DA U

PONIZNOSTI I JEDNOSTAVNOSTI MOGU SLUŽITI DIVNOM

DJELU ODGOJA NOVIH LJUDI.

ISUSE, SVE NAS U SRCU OZDRAVI OD DUHOVNE GLUHOĆE,

DA NAS SVAKA TVOJA RIJEČ DUBOKO DIRNE."

KAKO PREKRASNO IZREČENO, IZ DUBINE SRCA…

I JA TE TAKO MOLIM, PREDRAGI MOJ

GOSPODINE!

OČISTI NAM SRCA I OZDRAVI NAS OD

DUHOVNE GLUHOĆE!

A ja se trudim iz dana u dan, iz situacije u situaciju, DA OČISTIM

SVOJE SRCE, DA NE BUDEM DUHOVNO GLUH, DA U SVAKOJ

PRILICI ČUJEM GOSPODINOVU RIJEČ KOJU MI ŠALJE.

I DA SE ONDA TOM GOSPODINOVOM RIJEČJU DADNEM I

VODITI.

A KADA SVE TO UČINIM, ONDA MI GOSPODIN PRUŽI

PREKRASNA MALA DUHOVNA ZADOVOLJSTVA.

U TIM TRENUCIMA IMAM OSJEĆAJ DA SAM POSTAO DIO

DOBROG DUHOVNOG SVIJETA!

Tako je bilo i danas na misi.

"CVJETNICA", vani pada snijeg pa je otpala procesija ulicama grada do

crkve. Svi smo se skupili u crkvi, skoro svi sa maslinovim grančicama,

poneki sa cvijećem, a dragi župnik i kapelan sa ministrantima su napravili

malu procesiju od ulaza u crkvu, s blagoslovom grančica koje smo imali.

Misa je trajala a u meni se pojavio GOSPODNJI ZNAK, PREPLAVILA

ME NEKA RADOST, I JA SAM POČEO BLAGOSLIVLJATI SVE

LJUDE PO CRKVI.

I POJEDINAČNO I SKUPNO. I PO IMENIMA KOJE SAM ZNAO, I

PO OBITELJIMA, I PO GRUPAMA, SVE DOK NISAM DOŠAO DO

CIJELOGA SVIJETA.

PA OPET ISPOČETKA.

MOLIO SAM GOSPODINA DA SVE TE DRAGE LJUDE

BLAGOSLOVI SVOJIM BLAGOSLOVOM, DA IM SE SMILUJE

PO MILOSRĐU I LJUBAVI SVOJOJ.

I MOLIO SAM PRESVETU DJEVICU MARIJU DA IH

BLAGOSLOVI SVOJIM POSEBNIM MAJČINSKIM

BLAGOSLOVOM I BLAGOSLOVOM RADOSTI.

KAKO JE TO LIJEPO! BLAGOSLIVLJATI LJUDE OKO SEBE!

MOLITI ZA NJIH DA BUDU BLAGOSLOVLJENI!

TAKO SAM SE OSJEĆAO RADOSNO!

I za samu PRETVORBU KRUHA I VINA U KRV I TIJELO

KRISTOVO odredio sam Gospodinu jednu svoju osobnu nakanu koju

sam mu htio prinijeti na oltar.

No, tada sam ugledao dvojicu mladića koji su izašli iz sakristije i počeli

skupljati po crkvi milodar. PREKRASNI MLADI LJUDI U VELIKIM

OSOBNIM I OBITELJSKIM KUŠNJAMA.

ALI SE NE DAJU… TU SU… S GOSPODINOM TRAŽE SVOJE

PUTEVE… NJEMU SU ODLUČILI VJEROVATI, U NJEGA SE

POUZDATI…

I ZNAM DA IMAJU SUMNJI I DVOJBI… DA SE NEKAD PITAJU

ZAŠTO SE SVE TE STVARI NJIMA DOGAĐAJU, NJIHOVOJ

OBITELJI…

KAKO DA IM KAŽEM, POKUŠAVAM KADA MI GOSPODIN DADNE

PRILIKU, DA IH GOSPODIN JAKO, JAKO VOLI, DA JE S NJIMA

U SVIM TIM KUŠNJAMA, ALI DA JE TAKAV ŽIVOT ZA NJIH

IZABRAO…

I ZA SVE TO IM DAO DOVOLJNO SNAGE I RAZNIH DUHOVNIH

ORUĐA KAKO DA SE NOSE SA KUŠNJAMA…

I DA ĆE SVE BITI DOBRO, GOSPODIN JE UVIJEK SVE

PREDVIDIO DA SE DOGODI NA DOBRO, SAMO NE ONAKO KAKO

TO MI LJUDI PO LJUDSKI MISLIMO NEGO ONAKO KAKO

GOSPODIN ZNA DA ĆE ZA NAS BITI NAJBOLJE… ZA VJEČNI

ŽIVOT… TO JE JEDINO BITNO…

I U JEDNOM POSEBNOM TRENUTKU I SITUACIJI, GOSPODIN ĆE

SVE OKRENUTI NA DOBRO, ZA NAS PONAJBOLJE…

I ZNAM, I JA TO ČVRSTO VJERUJEM JER SE TAKO SVE

DOGODILO U MOJEM ŽIVOTU, DA ĆE SVE BITI DOBRO AKO

SVOJ CIJELI ŽIVOT, BEZ REZERVE, PREDAMO GOSPODINU…

ALI, MLADI LJUDI SU NESTRPLJIVI, BUNTOVNI, JOŠ

DJELOMIČNO OSLOBOĐENI POTPUNIH NAPASTI SVIJETA…

I MORAJU PROĆI SVOJE, JEDNOSTAVNO MORAJU PRONAĆI

SVOJ PUT, ONAJ KOJI JE GOSPODIN ZA NJIH PREDVIDIO.

A NAMA KOJI IH VOLIMO, KOJI

VIDIMO KAKVE KUŠNJE PROLAZE, KOJI

ZNAMO PO SVOJOJ VJERI I MIRU U

SRCU, PO RADOSTI U SRCU, KADA O

NEKIMA OD NJIH RAZMIŠLJAM, DA ĆE

SVE SA NJIMA BITI DOBRO, ALI RADI

VJEČNOG SPASENJA I NE RADI

ZADOVOLJAVANJA ISPRAZNIH

ZADOVOLJSTAVA OVOGA GRJEŠNOGA

SVIJETA, DAKLE, NAMA OSTAJE SAMO

DA SE ZA NJIH MOLIMO I DA IM

SVOJIM SVAKODNEVNIM ŽIVOTOM U

GOSPODINU SVJEDOČIMO DA JE TO

JEDINI ISPRAVAN PUT.

PA SAM I JA TA DVA DRAGA MLADIĆA POČEO OBASIPAVATI

BLAGOSLOVIMA I MOLITVOM OD KADA SAM IH ZAGLEDAO DA

SU POČELI SKUPLJATI MILODARE.

I NJIH I NJIHOVU OBITELJ.

A približavao se trenutak PRETVORBE NA OLTARU.

A JA SAM POJAČAO SVOJE MOLITVE ZA TU DVOJICU MLADIĆA.

IZOSTAVIO SAM ONU SVOJU NAKANU I POČEO ŽARKO MOLITI

GOSPODINA, KOJI SE MEĐU NAS SPUSTIO U PRILIKAMA KRUHA

I VINA, DA IH BLAGOSLOVI, DA IM SE SMILUJE, DA IH OJAČA

SVOJIM SVETIM DUHOM U NAPASTIMA ZLOGA, DA IM BUDE

BLIZU U NAPASTIMA, UVIJEK KRAJ NJIH…

I U JEDNOM TRENUTKU MI DOĐU U

MISLI, U SRCE RIJEČI: "ONI SU

NJEGOVI."

ČAK SE NISAM VIŠE NI IZNENADIO, KADA TAKO ŽARKO I

ISKRENO MOLIM IZ DUBINE SVOJEG SRCA I DUŠE, KADA MI

TEKU SUZE KAO U TIM TRENUCIMA, ONDA MI GOSPODIN

ČESTO POŠALJE NEKI ODGOVOR NA MOJE MOLITVE. NEKU

RIJEČ ILI REČNICU U MOJE MISLI, U MOJE SRCE.

NO, NAKON NEKOLIKO TRENUTAKA SE TRGNEM JER SU MI

PONOVNO DOŠLE TE RIJEČI U MISLI: "ONI SU NJEGOVI." I

ODMAH DRUGA MISAO DA TO NIJE BILA PORUKA OD

GOSPODINA, NJEGOVA REČENICA.

I U SLIJEDEĆEM TRENUTKU OSJETIM

DA MI JE TO REKAO MOJ ANĐEO

ČUVAR. NEKAKO KAO DA SAM GA

OSJEĆAO KRAJ SEBE, SA SVOJE LIJEVE

STRANE. ON MI JE POSLAO TE RIJEČI

U SRCE.

DA BUDEM MIRAN, DA ZNAM DA SU MI MOLITVE BILE

USLIŠANE I PRIJE NEGO SAM IH I IZREKAO.

JER JE TO BILA BOŽJA BOLJA ZA TE MLADIĆE, JER SU TO

ONI SAMI TRAŽILI I ZA TO SE MOLILI, JER ONI TO SVOJIM

ŽIVOTOM U GOSPODINU I SVJEDOČE…

ALI, ZNAM DA JE GOSPODINU BILO DRAGO ŠTO SAM SE JA

ZA NJIH TAKO MOLIO.

NE DA JE NJEMU TREBALA TA MOJA MOLITVA, NE, NEGO RADI

TOGA ŠTO JE TA MOLITVA TREBALA MENI.

JER JE ON MENI DAO SPOZNAJU DA MOLIM I BLAGOSLIVLJAM

DRUGE.

I ČEKAO JE ŠTO ĆU ČINITI. DAO MI JE JEDAN DAR I SADA

JE ČEKAO KOJE ĆU MU PLODOVE DONIJETI.

SHVATIO SAM DA SU PLODOVI TE

MOJE MOLITVE ZA TU DVOJICU

MLADIĆA ZAPRAVO IŠLI MENI.

GOSPODIN JE BIO ZADOVOLJAN SA

MNOM!

I MOJ ANĐEO ČUVAR MI JE TU

RADOST USADIO U SRCE!

SRCE MI SE NAPUNILO OGROMNOM

RADOŠĆU, OČI MI SE NAPUNILE

SUZAMA… KADA SAM TREPNUO,

NEKOLIKO VRUĆIH SUZA SKOTRLJALO

SE NIZ MOJE LICE…

KAKO SAM BIO RADOSTAN…

I, kako to već biva s Gospodinom, izlazeći iz crkve, susreo sam tu dvojicu

mladića. Otišao sam do njih, radosno se s njima rukovao, i prenio im

ukratko radost koja mi se dogodila.

Nisu me oni u čudu gledali. Već me i znaju. Radosno su se smješkali i

jedan od njih je rekao da je to sada kako je pa će vidjeti kako će dalje

biti.

TU SU ONI, BORE SE… PADAJU I DIŽU SE… IMAJU SILNIH

PITANJA, TRAŽE ODGOVORE…

KOLIKO SAMO MLADIH LJUDI, I ONIH ODRASLIH, IMAJU

PITANJA DA ZAŠTO GOSPODIN DOPUŠTA SVE TE PATNJE, TU

MUKU, TO TRPLJENJE?

DA ZAŠTO TO NE MOŽE BITI BEZ SVEGA TOGA?

JA NE ZNAM ZAŠTO.

JA IM SAMO MOGU REĆI DA NEKA POGLEDAJU SAMO ŠTO JE

GOSPODIN ISUS PRETRPIO KAKO BI NAŠE GRIJEHE OTKUPIO.

I TKO JE BIO KRAJ NJEGA KADA JE PATIO I TRPIO?

NJEGOVA MAJKA… JEDINO NJEGOVA

MAJKA…

I JEDAN UČENIK, PRIJATELJ… I JEDNA UČENICA… I MOŽDA SU

SE JOŠ NEKI SKUPILI KADA JE UMRO NA KRIŽU…

A KOGA MI IMAO DANAS KADA PATIMO, TRPIMO, PADAMO, NE

ZNAMO ŠTO I KAKO!?

O, IMAMO, IMAMO NEMJERLJIVO JAČU POMOĆ NEGO NAŠ

SPASITELJ KADA JE UMIRAO!

IMAO NJEGA, ISUSA, OTKUPITELJA I

SPASITELJA!

ON JE TU UVIJEK OKO NAS, KRAJ NAS,

U NAMA, KADA GOD TEŠKO TRPIMO!

NIJE ON TU DA NAM UZME TE BOLI!

TO SU NAŠE BOLI, NE NJEGOVE! ON JE

SVOJE IZNOSIO I PRETRPIO!

SVOJE BOLI I TRPLJENJA MORAMO

IZNIJETI MI SAMI!

ALI ON JE TU DA NAS DIGNE KADA

PADNEMO…

ON JE TU DA NAS NOSI KADA MI VIŠE

NE MOŽEMO…

ON JE TU DA NAM BUDE RAME ZA

PLAKANJE…

ON JE TU KADA NEMAMO NIKOGA DA

MU SE IZJADAMO…

ON JE TU KADA BOLUJEMO I TRPIMO

DA NAM OLAKŠA TRPLJENJE…

JER KADA GOD MU SE MOLIMO, KADA GOD GA DOZOVEMO,

KADA GOD MU TRPLJENJE PREDAMO KAO ŽRTVU ZA NEKU

NAKANU…

MA, KADA GOD I SAMO MALO POMISLIMO NA NJEGA, KADA

NAM JE TEŠKO, ON ĆE POMOĆI…

SAMO MU TREBAMO VJEROVATI DA ON NAJBOLJE ZNA ŠTO JE

ZA NAS NAJBOLJE, SAMO MU TREBAMO PREDATI SVOJ ŽIVOT

DA NAS VODI…

GOSPODINE ISUSE KRISTE, SINE

BOŽJI, SMILUJ SE MENI GRJEŠNIKU!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TI BOŽE, OČE, I

TI BOŽE DUŠE SVETI.

I ČAST I SLAVA TEBI DJEVICE, NAŠA NEBESKA MAJČICE, I

ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I

POŠTUJE BOŽJU VOLJU.